

bredt, og den kunne disse almindelige Gartnere, der findes spredte over Landet, ikke meddele, blandt Andet af den Grund, at der er en saa stor Forvirring i Benævnelsen af Frugtforterne, at man haabe i Frankrig, i Tydskland og andre Steber, hvor de have en stor Betydning, har været nødt til at holde store Forsamlinger for at blive enig om Benævnelserne, da man ellers slet ikke vidste, hvad man talte om. Kun fra Folk, der have et sikkert Kjendskab baade til de Frugtforter, der kunne anvendes, og til deres Benævnelse og Behandling, hvilken man ikke kan finde eller vente at finde hos den Slags Gartnere, der nu gaae ud fra Gartnerier, hvor man ikke kan lære, hvad der i saa Henseende er nødvendigt, kan man vente, at en saadan Frugtkultur kan udvides, der kan faae nogen økonomisk Betydning. Det er kun, for at det ærede Thing ikke skal troe, at der ikke virkelig kan, hvorom jeg er overbevist, vindes økonomiske Fordele ved at tage sig af Sagen, at jeg har tilladt mig disse faa Oplysninger.

Thalbiger: Hvad der efter min Overbevisning meest hidrog til, at dette Lovudkast, som det blev fremlagt fra Regeringens Side, faldt ved anden Behandling, var en Udtalelse, der fremkom i Slutningen af Forhandlingen, hvorved det blev angrebet ikke i og for sig, men mere fra et politisk Standpunkt, og hvorved det navnlig med megen Kraft blev gjort gjældende, at vi gjorde et Overgreb ligeoverfor Rigsraadet ved at vedtage det. Det lille Forslag, der nu foreligger fra Udvalgets Mindretal, synes jeg er baade aldeles uftadeligt og udflydigt; det afholder sig ganske fra at berøre det dobbelte Forhold i Sagen, men giver kun Ministeriet Bemyndigelse til, naar det kan sættes igjennem paa et andet Sted, at fremme Sagen. Det forekommer mig derfor ubegribeligt, hvorledes dette lille Endringsforslag kan finde saamegen Modstand; jeg synes ogsaa, at som praktiske Mænd kan man være glad over, at man var sikkrere paa at faae et praktisk Resultat. Vi opnaae noget Sikkerhed ved at vedtage det, som Minoritetens Endringsforslag gaaer ud paa; i saa Tilfælde

kanne vi haabe at faae det afgjort her i Rigsdagen, og der er da allerede derved Noget vundet. Jeg troer paa den anden Side ikke, at vi vinde synderligt ved det Forslag, der blev vedtaget ved anden Behandling; jeg deler nemlig den Anstuelse, som den høitæredede Indenrigsminister har udtalt, idet han udtalte sin Tak for Bevillingen, at det maaskee kun vilde blive en stakket Glæde for ham, da Lovforslaget i i denne Form maaskee ikke vilde opleve at gaae igjennem paa det andet Sted. — Tillige maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at en af de Modstandere af Loven, der stærkest har udtalt sig imod den, nemlig den ærede Ste Landsthingsmand for 2den Kreds (Christensen) har ytret: „Jeg stemmer nu foreløbig for Fleertallets Forslag, fordi jeg da er sikkrere paa, at Loven ikke gaaer igjennem, men er forkastet med det Samme.“ Dette kan jo være meget rigtigt for dem, der ere Modstandere af Loven, men ikke for os, der ikke ere Modstandere af Loven; vi kunne ikke berolige os ved det Forslag, der er gaaet igjennem ved anden Behandling. Jeg kan derfor ikke Andet end paa det Bedste anbefale dette lille Endringsforslag.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun tillade mig den korte Bemærkning, at saaledes som jeg betragter Endringsforslaget, gaaer det ikke ud fra den Forudsætning, at der behøves nogen Beslutning fra en anden Forsamling, hvorimod det kun giver en Bemyndigelse for mig til ad administrativt Veie at gjøre, hvad der i saa Henseende kan gjøres uden Bevilling.

Rettelser.

Sp. 286, Lin. 4. j. o.: „hidtil“ læs: „i nogen Tid“

Sp. 354, Lin. 24—25 f. o.: „perpetuaire examinateurs“ læs: „examinateurs perpétuels“